

Ludvig Irgens-Jensen (1894-1969) debuterte som komponist i 1920, og han begynte tidlig å komponere større orkesterverker. Som komponist var han selvlært. Han karakteriseres som en konservativ neo-klassiker som kombinerte det nyskapende med det tradisjonsbevarende. Han vant flere priser for sine komposisjoner, blant annet for oratoriet *Heimferd* for kor og orkester som ble skrevet til 900-

årsmarkeringen av Olav den Helliges død i 1930. Hans orkestersonate *Partita sinfonica* fra 1939 regnes som et av få av hans orkesterverk der nasjonale stiltrekk er merkbare. Suiten er bygget på scenemusikken til Hans E. Kincks drama *Driftekaren*.

Foto: Leif Ørnelund/Oslo Museum

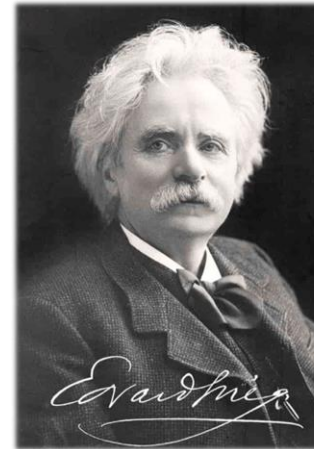
Harald Sæverud (1897-1992) regnes som en av Norges mest betydelige komponister i sin tid. Han skrev hovedsakelig verker enten for piano eller for orkester, blant annet skrev han ni symfonier. *Kjempeviseslått* er kanskje hans mest kjente komposisjon. Den er utgitt i to versjoner, en for solo klaver og en for symfoniorkester. Verket ble skrevet i 1943 som en protest mot tyskernes okkupasjon av Norge. Sæverud skrev på tittelbladet: «*Til heimefrontens store og små kjempere!*»

Foto: Siljustøl museum/KODE

Illustrasjon: Gerhard Munthe/Heimskringla

Edvard Grieg (1843 – 1907) skrev musikken til *Sigurd Jorsalfar* opprinnelig som scenemusikk til et skuespill av Bjørnstjerne Bjørnson i 1872. Senere reviderte han musikken og samlet noen utvalgte satser i en orkestersonate i 1893. *Hyldningsmarsjen* er hentet fra denne orkestersonaten. Den norske kongen Sigurd Magnusson (1090-1130) fikk tilnavnet Jorsalfare etter at han hadde vært på korstog og pilgrimsferd til Jerusalem. Reisen varte i tre år og den ble foretatt i et følge på 60 langskip og med 6000 mann.

Geirr Tveitt (1908-1981) skrev musikk som i stor grad er inspirert av norsk natur og folkemusikk, men som samtidig hentet inspirasjon fra europeisk kunstmusikk. Han studerte i Leipzig, Paris og Wien, men bodde store deler av sitt liv i Hardanger. Hans mest kjente verk er

Hundrad hardingtonar, men han har også skrevet klaverkonserter, balletter, operaer og verk for kor og orkester. Dessverre har mye av hans produksjon gått tapt, da han var forfulgt av uhell. Et partitur ble borte under et flyangrep i London under krigen, huset hans ble knust av snøskred i 1960, og ti år senere brant huset hans ned. Rundt 80% av hans verker brant opp. Foto: wikipedia

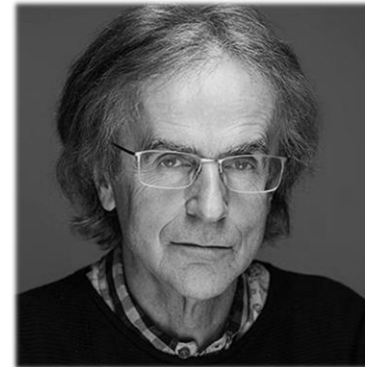
Arne Eggen (1881-1955) ble født i Trondheim, men studerte ved Musikkonservatoriet i Kristiania, og med studieopphold i Leipzig. Han virket som organist ved siden av sitt virke som komponist. Han er mest kjent for sine lyriske romanser og sanger, men har også skrevet kammermusikkverk og større verk som oratorier og operaer, samt en symfoni. Han skrev musikken til melodramaet *Liti Kjersti* med tekst av Hulda Garborg i 1915, men verket ble urfremført først i 1933. Arne Eggen var i mange år formann i Norsk komponistforening, og han var sentral i opprettelsen av TONO (som forvalter økonomisk opphavsrett til musikk).
Foto: Ernest Rude /Oslo Museum

Johan Halvorsen (1864-1935) regnes som en av Norges mest betydningsfulle komponister i tillegg til å være fiolinist og dirigent. Som dirigent ble han omtalt som en maestro med tryllestav i hånd. Som komponist regnes han som en nasjonalromantiker. Han har en rikholdig produksjon, der han i hovedsak skrev for orkester, eller for fiolin med piano eller orkester. I 1922 skrev han musikk til Nasjonalteaterets oppsetning av Holbergs

teaterstykke *Mascarade* fra 1724. *Mascarade-suiten* er inspirert av 1700-tallets stilidealer og består av ni satser preget av lekenhet og eleganse.

Foto: wikipedia

Henning Sommero (1952-) er komponist, musiker og professor. Han studerte orgel og piano ved musikkonservatoriet i Trondheim. Han har en allsidig karriere som favner mange sjangre. Han har skrevet musikk til over hundre musikkspill eller teaterstykker. Han har komponert operaer, kirkemusikk, kammermusikk og orkestermusikk. *Aperire – Concertino for cello og strykere*

ble skrevet som bestillingsverk til Aage Kvalbein og urfremført i 1999. *Aperire* er latinsk for «å åpne». *Aperire* er en hyllest til våren, der det gamle faller og det nye får feste, der kontrasten mellom det mørke og det lyse utspiller seg, og som til sist kulminerer i vårens triumf. Verket består av tre satser eller «åpninger». Den første er en dialog mellom solist og orkester basert på to tema. Den andre er en musikalsk tolkning av Bjørnstjerne Bjørnsons dikt *Salme II* som innledes slik: «*Ære det evige forår i livet.*» Tredje sats består av to deler eller stev. Det første stevet er en slags pols, og det andre er et rockestev.

Foto: ntnu.no